

Student: Linda Kozlová

Vedoucí práce: prof. Ing. Mgr. Akad. arch. Petr Hájek

FA-ČVUT, letní semestr 2018/2019

Oponentní posudek bakalářské práce

Hudební sál pod vodou, Mariánské lázně

Podvodní hudební sál navržený jako součást lázeňského domu Arnika v Mariánských Lázních. Jde o širší celoateliérové zadání, kdy skupina studentů společně navrhla "urbanismus" mohutného podzemního komplexu, aby následně jednotliví studenti individuálně vyplňovali takto vzniklou "superstrukturu". Střecha komplexu je pochozí, v rovině s okolním terénem, imitující původní morfologii terénu pomocí triangulace.

Objekt podvodního hudebního sálu navržený Lindou Kozlovou má půdorysně tvar trojúhelníku, v řezu jsou svislé stěny vychýleny směrem ven. Materiálově je využit převážně pohledový beton, na lomenicovou střechu pak voštinou vyztužený laminát. Přístup do objektu je umožněn prostorem vzniklým mezi jednotlivými lázeňskými provozy, vyústěným na povrch ve společném vstupním objektu.

Myšlenka podvodního hudebního sálu je zajímavá a originální. Nenalezl jsem žádný realizovaný hudební sál speciálně navržený pro vodní produkci. Bohužel není v návrhu příliš rozvinutá. Nevnímám, že by se autorka snažila jakkoliv pracovat se zřejmou specifičností tématu. Prostorové řešení je schematické, nepůsobí promyšleným dojmem. Nereaguje na kombinaci sportovního, lázeňského a kulturního účelu. Šatny a hygienické zázemí nejsou vyřešeny ideálně, dochází ke křížení cest oblečených a osprchovaných návštěvníků.

Očekával bych detailnější práci s choreografií zážitku, který na návštěvníka nepochybně čeká. V návrhu jednoduše nevidím, proč jde o podvodní hudební sál, nikoliv o obyčejný bazén, navíc umístěný 20 m pod zemí.

Po technické stránce je bakalářská práce zpracována solidně. Bez závažných chyb. Vytknout by se dala jistá nekonzistence mezi původním návrhem (studii) a následnou

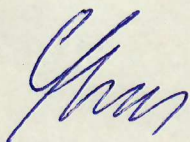

technickou dokumentací. Myslím ale, že nejde čistě o chybu studentky. Konkrétně mám na mysli přidání chráněného únikového schodiště vedoucího přímo na terén, umístěného vně objektu do společného prostoru komplexu. Došlo tak k faktickému zablokování jedné z chodeb podzemním areálem a přidání dalšího vstupního objektu v úrovni terénu. Dále byly například přidány výztužná žebra k šikmým železobetonovým stěnám. Tyto změny mají jistě své technické a legislativní opodstatnění. Při procesu navrhování je ale třeba umět uhájit podstatné parametry návrhu a řešit případné nutné změny méně narušujícím způsobem.

K drobným nedostatkům technického řešení řadím například nejasný způsob provedení živičné hydroizolace na torkretem opatřenou pilotovou stěnu. Takovýto povrch bude patrně velmi nerovný a dokonalé provedení hydroizolace bude velmi náročné. Samotné použití živičné hydroizolace na podzemní stavbu umístěnou svoji podstatnou částí pod hladinou spodní vody vnímám také jako problematickou. Hydroizolace musí zůstat funkční po celou dobu životnosti budovy, pozdější opravy by byly velmi náročné. Vhodnější by bylo asi použití dvojité, kontrolovatelné a opravitelné PVC hydroizolace. Způsob napojení živičné izolace u styku s terénním odvodňovacím žlabem je také s otazníkem. Poslední, drobnou výtku mám k užití litého cemflow na podlahy v tloušťce pouze 20mm, navíc umístěnou na nspecifikovanou hydroizolaci. Vzhledem k malé tloušťce této vrstvy by došlo patrně k jejímu rychlému popraskání. Dle technického listu je minimální tloušťka dané podlahy 50mm. Při použití jako připojený potěr pak 35mm.

Bakalářskou práci Lindy Kozlové doporučuji k obhajobě a hodnotím stupněm B.

V Praze dne 8. 6. 2019

Ing. arch. Martin Stoss